

22. 9. 2024 – Do světa přišel hřích

Čtení: Genesis 2,9 – 3,2; 2 Korint. 11,3

Písně: 106 – Pod ochranou nejvyššího; 115 – Bůh je náš Pán a Král;
320 – Já chtěl bych Pane můj; 330 – Odpusť, že dnes tak; 331 – Pána vítej;
599 – Všechno, co mám

ZAHRADU V EDENU NA VÝCHODĚ.

Zahrada ležela poblíž povodí řek Tigris a Eufrat (v. 14). Někteří věří, že se nacházela na místě, kde se nyní rozprostírá jižní Irák. Jiní mají za to, že biblický popis (v. 10-14) neposkytuje dostatek informací, abychom mohli určit konkrétní polohu.

Zahrada Eden byla vitrínou uchvacující nádhery, kterou Bůh připravil pro své stvoření. Eden nevznikl náhodou. **Byl učiněn pro člověka, aby v něm člověk prožíval krásný život a radoval se z něho.**

Existence stromu poznání dobrého a zlého naznačuje, že zlo již existovalo, a to od satanova pádu.

STROMU ŽIVOTA. Zvláštní důležitost měly v zahradě dva stromy:

1) „Strom života“ měl pravděpodobně sloužit k tomu, aby zamezil fyzické smrti. Souvisí s věčným životem ve verši 3,22 (srov. Zj 2,7). Boží lid bude mít přístup ke stromu života v novém nebi a na nové zemi (Zj 2,7 22,2).

2) „Strom poznání dobrého a zlého“ měl posloužit k tomu, aby vyzkoušel Adamovu víru a poslušnost Bohu a jeho slovu/mluvení/ (v. 16) **Bůh stvořil lidi jako morální bytosti se schopností svobodně se rozhodovat pro lásku a poslušnost svému Stvořiteli, nebo pro neposlušnost a vzpourou proti jeho vůli.**

Adama a Evu jejich hřích oddělil od stromu života, a tak věčný život ztratili. Strom života se znovu objevuje ve 22. kapitole Zjevení, kde se píše, jak se lidé budou těšit z věčného života s Bohem.

POSTAVIL ČLOVĚKA DO ZAHRADY V EDENU. Tehdy byl Adam jako první člověk svatý, svobodný od hříchu a v dokonalém vztahu s Bohem. Adam byl završením Božího stvoření. Byla mu svěřena zodpovědnost za to, že bude pod Božím vedením pracovat na Božím stvoření a pečovat o něj. Tento harmonický vztah mezi Bohem a lidským pokolením zanikl kvůli neposlušnosti Adama a Evy (3,6.14-19).

Bůh Adama pověřil správou zahrady a řekl mu, aby nejedl ze stromu poznání dobrého a zlého. Ovšem nezabránil mu v tom fyzicky, ale nechal mu na vybranou, i když tím ponechal riziko, že se Adam rozhodne nesprávně. I dnes nám Bůh dává v mnoha věcech na vybranou a také my často volíme tu nesprávnou možnost. Chybná rozhodnutí nám na jedné straně působí bolest a rozčilují nás, ovšem na straně druhé, se z nich můžeme také poučit, můžeme v nich vyžít a naučit se v budoucnu lépe rozhodovat. *Jedním z nejlepších způsobů, jak se naučíme větší zodpovědnosti je, když musíme žít s následky našich rozhodnutí.*

HOSPODIN BŮH ČLOVĚKU PŘIKÁZAL. Od samotného počátku dějin bylo lidské pokolení zavázáno Bohu vírou a poslušností jeho slovu jakožto absolutní pravdě. 1) Život ve víře a v poslušnosti představuje hlavní princip Adamova vztahu k Bohu v Edenu. Adam byl varován, že zemře, pokud přestoupí Boží vůli a bude jíst ze stromu poznání dobrého a zlého (v. 17). Tuto hrozbu smrti bylo nutno přijmout vírou na základě toho, co Bůh řekl, poněvadž Adam se se smrtí ještě nesešel.

2) Boží příkaz (v. 16-17) dostal Adam jako morální zkoušku. Byl tak postaven před vědomou a záměrnou volbu, jestli bude věřit a uposlechné, nebo neuvěří a neuposlechné vůli svého Stvořitele.

3) Dokud Adam věřil Božímu slovu a byl mu poslušný, jeho věčný život a požehnaný vztah s Bohem pokračovaly. Pokud by svou neposlušností zhřešil, sklidil by morální pohromu a sklizeň smrti (v. 17).

Proč Bůh zasadil v zahradě strom, a potom z něj Adamovi zakázal jíst? Přestože si Bůh přál, aby Adam poslouchal, přece mu dal možnost rozhodnout se. Bez možnosti volby by byl Adam otrokem naprogramovaným k poslušnosti. Tyto dva stromy poskytly Adamovi možnost naučit se rozhodovat a zároveň mu daly možnost pocítit dopad důsledků svého rozhodnutí.

POMOC JEMU ROVNOU. Žena byla stvořena, aby byla muži milující společnicí a pomocnicí. Měla se s ním tedy dělit o jeho zodpovědnost a spolupracovat s ním při naplňování Božího záměru pro jeho život a život jejich rodiny.

Boží tvůrčí dílo nebylo dokončeno, dokud Bůh neučinil ženu. Mohl ji stvořit jako muže, ale rozhodl se učinit ji z mužova těla. Tím pro nás vyjádřil skutečnost, že muž a žena se v manželství symbolicky stávají jedním tělem. Je to tajemné sjednocení srdcí a životů manželů. V celé Bibli Bůh bere tento zvláštní svazek velmi vážně. Pokud jsi ženatý či vdaná nebo pokud se rozhoduješ pro vstup do manželství, polož si otázku, zda jsi ochoten obstát v tomto závazku, v němž se vlastně ze dvou lidí stává jeden. **Cílem manželství by mělo být víc než přátelství, mělo by jím být naprosté sjednocení.**

Bůh formuje a vybavuje muže i ženy pro různé úkoly, všechno to však má **jeden cíl – aby byla Bohu vzdána čest.** Muž dává život ženě, žena dává život světu. Každá role s sebou nese výjimečné výsady a přednosti, což by mělo vyloučit jakékoli postoje a názory prosazující nadřazenost jednoho či druhého pohlaví.

OPUSTÍ SVÉHO OTCE I MATKU.

... Bůh na počátku ustanovil manželství a rodinu jako první a nejdůležitější instituci na zemi. Boží plán pro manželství obsahuje jednoho muže a jednu ženu, kteří se stanou „jedním tělem“ (tj. sjednotí se fyzicky a duchovně). Tyto instrukce vylučují cizoložství, polygamii, homosexualitu, nemorální život a nebiblický rozvod (Marek 10,7-9; viz Mat 19,9.).

Bůh dal Adamovi a Evě darem manželství. Byli dokonale stvořeni jeden pro druhého. Manželství nebylo stvořeno jen pro pohodlí, ani není důsledkem nějaké kultury. Manželství stvořil Bůh a má tři základní aspekty: (1) Muž i žena opouští svého otce a matku a při veřejném obřadu se odevzdává své manželce/manželovi; (2) muž se ženou jsou sjednoceni tím, že přebírají zodpovědnost za blaho partnera a zavazují se milovat ho nad všechny ostatní; (3) v důvěrném aktu pohlavního spojení, který Bůh vyhradil pro manželství, se oba partneři stávají jedním člověkem a „jedním tělem“. Dobrá manželství mají všechny tyto tři prvky.

Všiml sis, že malé dítě klidně pobíhá nahé po místnosti plné cizích lidí, aniž by se stydělo? Neví o své nahotě, stejně jako Adam s Evou se ve své nevinosti nestyděli. Ovšem poté, co zhřešili, dostavily se nepříjemné pocity studu a trapnosti, čímž se vytvořila přehrada mezi nimi a Bohem. I my v manželství často pocítujeme stejné překážky. V ideálním případě by manželé neměli mít mezi sebou žádné zábrany a neměli by se stydět vystavit se a otevřít jeden druhému nebo Bohu. Podobně jako Adam a Eva (3,7) bereme si i my fíkový list (zábranu), protože ve svém životě máme

oblasti, o nichž nechceme, aby náš partner nebo Bůh věděli. Proto se skrýváme, stejně jako se Adam a Eva skrývali před Bohem. **Když manželé nemají dostatek důvěrného kontaktu na duchovní, citové a intelektuální rovině, zhrouť se obvykle i jejich tělesný intimní život. Stejně tak když neodkrýváme své hříchy a tajné myšlenky Bohu, bývá často s ním přerušena komunikace.**

HAD. V tomto příběhu napadl had Boha prostřednictvím Božího stvoření. Prohlásil, že to, **co Bůh řekl Adamovi**, není pravda (v. 3-4). V konečném důsledku způsobil, že Bůh proklel své stvoření včetně lidského pokolení, které stvořil ke svému obrazu (vv. 16-19). „Had“ je později označen jako Satan nebo ďábel (srov. Zj 12,9; 20,2). Satan evidentně převzal kontrolu nad hadem a použil ho jako nástroj svého pokušitelského díla (srov. 2Kor 11,3.14; Zj 20,2; viz Mat 4,10).

3,1 Satan pokoušel Evu prostřednictvím hada. Kdysi byl andělem, který se vzbouřil proti Bohu, a byl svržen z nebe. Bůh nás nenechává na pochybách o tom, že satan je stvořená bytost a že má tudíž svá omezení. **Ačkoli se satan snaží všechny lidi svést a odlákat od Boha, konečného vítězství nedosáhne v 1. Mojžíšově 3,14-15 Bůh slíbil, že satan bude zničen.**

Proč nás satan pokouší? Pokušením nás zve, abychom se podvolili jeho způsobu života a vzdali se Božího vedení. Satan pokoušel Evu a podařilo se mu svést ji k hříchu. **Od té doby se touto činností zabývá neustále, dokonce pokoušel i Ježíše (Matouš 4,11).**

Jak mohla Eva odolat pokušení? Mohla se řídit stejnými pokyny, které máme k dispozici i my. Nejprve si musíme uvědomit, že dostat se do pokušení není hřích. Abychom se dokázali pokušení vzepřít, musíme: (1) modlit se za sílu k odporu, (2) utéci (někdy doslova), (3) odmítnout, když jsme sváděni k něčemu, o čem víme, že to není správné. V Jakubově listu 1,12 se píše o požehnáních, která čekají ty, kdo pokušení nepodlehnu.

Had (satan) pokoušel Evu tím, že zpochybnil Boží dobrotu. Řekl jí, že Bůh je přísný, lakomý a sobecký, když nechce Evě dovolit, aby poznala dobré a zlé. Svedl ji ke zkreslenému pohledu na situaci, takže Eva zapoměla, co všechno jí Bůh dal, a soustředila se na tu jedinou věc, kterou od Boha nedostala. I my se dostaneme do potíží, když se soustředíme na to, co nemáme, místo abychom se zabývali nespočetnými dary, které jsme již od Boha dostali. **Až ti příště bude líto, že něco nemáš, vzpomeň si, co všechno jsi již dostal, a děkuj za to Bohu.**

NEPROPADNETE SMRTI. Lidské pokolení je Bohu zavázáno vírou v jeho slovo jako absolutní pravdu (viz 2,16, pozn.).

1) Protože Satan to věděl, usiloval o zničení ženiny víry v to, co řekl Bůh; chtěl vyvolat pochybnosti o tomto slovu. Satan naznačuje, že Bůh vlastně nemyslel vážně to, co řekl (srov. 2,16-17). Jinak řečeno: **První lež, kterou Satan nabídl, je určitým druhem antinomismu čili popírání trestu smrti za hřích a odpadlictví.**

2) Jedním z nejzákladnějších hříchů lidstva je nevíra v Boží slovo. Jedná se o přesvědčení, že Bůh nemyslí vážně to, co říká o spasení, spravedlnosti, hříchu, soudu a smrti. Nejvytrvalejší Satanovou lží je tvrzení, že záměrný hřích bez pokání a vzpoura vůči Bohu nemusejí nezbytně způsobit oddělení od Boha a věčné zatracení (viz 1K 6,9; Gal 5,21; 1J 2,4).

BUDETE JAKO BŮH. Satan nás od počátku pokouší k tomu, **abychom věřili, že můžeme být jako Bůh a sami rozhodovat, co je dobré a co špatné.**

1) Lidé ve snaze být jako Bůh" začali být nezávislí na všemohoucím Bohu, a stali se tak falešnými bohy (Jan 10,34). **Lidé se nyní snaží získat morální poznání a etické rozlišení ze své vlastní mysli a touží po nezávislosti na Božím slovu.** Nicméně jedině Bůh má právo určovat, co je dobré a co špatné.

2) Písmo prohlašuje, že všichni, kdo se touží stát bohy, „zmizí ze země i zpod nebes" (Jer 10,10-11). To bude také osud Antikrista, který se bude „vydávat za Boha"

ŽENA ... JEDLA ... A ON TĚŽ. Když Adam s Evou zhřešili, ihned morálně a duchovně zemřeli (2,17), i když k tělesné smrti došlo později (5,5).

1) Bůh řekl: „V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti." (2,17) Duchovní a morální smrt tak následovala ihned po jejich hříchu (Jan 17,3). Morální smrt spočívá ve smrti Božího života v nich a ve změně jejich přirozenosti v hříšnou. Duchovní smrt znamená, že jejich někdejší vztah s Bohem byl zmařen. Od hříchu Adama a Evy přichází každý narozený člověk na svět s hříšnou přirozeností (Ř 8,5-8). Toto porušení lidské přirozenosti se týká též vrozené touhy jít vlastní sobeckou cestou bez ohledu na Boha na druhé, která přešla na všechny lidské bytosti.

2) Povšimněme si však, že Písmo nikde neučí, že když zhřešil Adam, zhřešili všichni, ani že jeho vina padla na celé lidské pokolení. Bible naopak učí, že Adam přinesl zákon hříchu a smrti na celé lidské pokolení (Řím. 5,12; 8,21; 1Kor. 15,21-22)

2. Korint 11,3-4 Obávám se však, aby to nebylo tak, jako když had ve své lstivosti oklamal Evu, aby totiž vaše mysl neztratila nevinnost a neodvrátila se od upřímné oddanosti Kristu.

ABY ... VAŠE MYSL ... SE NEODVRÁTILA. Někteří v Korintu byli ve velmi vážném nebezpečí, že budou oklamáni falešnými kazateli a přijmou pokroucené evangelium (v. 4). Tím, že přijímali nauky těchto „nepoctivých dělníků" (v. 13), se ocitli v nebezpečí, **že jejich mysl bude odvedena od bezvýhradné oddanosti Kristu.**

I v dnešních církvích jsou takoví, kdo vypadají jako služebníci spravedlnosti, jejich nauky však protičečí Božímu slovu a svým následovníkům způsobují duchovní katastrofu (Mat 23,13). Proti takovým musíme být na stráži.

ZVĚSTUJE ... JINÉ EVANGELIUM. Falešní učitelé mohou tvrdit, že biblické zjevení je pravda, ale současně prohlašují, že mají mimobiblické zjevení nebo poznání co do autority rovná Písmu a platná pro církve jako celek. Takové falešné učení obvykle zatahuje křesťanskou víru do synkretismu s jinými náboženstvími nebo filozofiemi. Vede to k následujícím bludům; 1) Domněle nové zjevení je kladeno na stejnou úroveň autority jako původní biblické zjevení v Kristu. 2) Písmo ztrácí na důležitosti a Kristus se dostává na druhé místo.

Bůh mluví skrze svědky víry, a zanechal nám tato svědectví v Bibli. Š. Marosz